

GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercuria si Duminec'a, Fói'a, candu concedu ajutóriele. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl. pe $\frac{1}{4}$ 3 fl. v. a. Tieri esterne 16 fl. v. a. pe unu anu séu 3 galbini mon. sunatória.

Brasiovu 175 Iuliu 1867.

Se prenumara la c. r., si pe la DD. corespondenti. Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala 3 cr. de fiacare pu.

MONARCHIA AUSTRIACA.

Transilvani'a.

Pericles.

(Dedoiatu candidatiloru la ministerii.)

A nu fi domnitoru si totusi a domni, a tienie in freu si in supunerea oatra legi pe unu poporu fórté cerbicosu, fórté capritiosu si iubitoru de a domni elu insusi, cu alte cuvente: a sustiené ordinea, securitatea publica, a nainta prosperitatea poporului, a multí puterea, glori'a si splendórea statului cu ajutorulu unei democratii desfronate — éca genial'a arta, pentru care Pericles meritá dela istoria numele celui mai mare barbatu de statu din tóta Greci'a antica. Óre inse pentruce a fostu si mai este inca pana in diu'a de astadi atatu de anevoia pentru barbati de statu a imita in faptele loru pe Pericles, pentruce altii nu scia conduce, rege, corege, chiaru guberná pe poporu asié precum a sciutu Pericles?

Se cercamu a ne da respunsulu la acestea intrebari prin impartasirea catorva trasuri din viéti'a numitului barbatu de statu.

Pericles fiulu generalului Xantippus se tragé din familia patriciana a Alkmäonidiloru din Aten'a, care érá totnodata si un'a din cele mai bogate. Elu érá unulu din ómenii cei mai frumosi, incatu cu frumseti'a 'lu intrecuse numai Pistratus. Dela natura érá daruitu cu minte fórté agera, érá parintii sei ingrijisera a'i da crescerea cea mai buna. Fiindu Pericles inca june, nu se indestulá cu ceea ce invetiase dela dascalii dati lui de parintii sei, ci din indemnulu propriu merse mai departe, luá adica lectiuni din filozofia cu scopu cá se póta strabate atatu mai bine in secretele omului si in ale naturei preste totu, ascultá si pe profesorii din arte, din aciintiele de statu si din retorica, érá apoi in totu cursulu vietii sale conversá bucuros si multu cu cei mai renumiti barbati de spiritu genialu si de caracteru ce insufla stima. Alaturarea cu acei amici ai sei érá si o femeia, Aspasia, venita din Miletu la Aten'a, un'a din femeile cele mai de spiritu si mai luminate din timpurile vechi, a caroru conversatiune este totudeauna nutritóre si desteptatóre de spiritu. Mai tardiu Pericles despartitu de prim'a socia marginita la minte luá pe aceeaasi Aspasia de nevasta.

Pana aici avemu dinaintea nóstra pe unu omu tineru nascutu din o familia patriciana, frumosu, bogatu, mintos, invetiatu si ce e mai multu, de spiritu genialu. Se vedemu acum, in ce modu s'a folositu Pericles de atatea talente ale sale spre binele si glori'a patriei sale.

Spre a judecá virtutea civila a lui Pericles trebue se permitemu, ca in dilele sale constitutiunea republicei attice era cea mai democratica din tóte, érá poporulu din Aten'a dupa natur'a si temperamentulu seu celu mai nesuferitoru de freu. Pericles cá aristocratu favorá si mai multu pe democratia in contra vointii celorulati conducatori din aristocratia, in catu adesea se paré ca este pe aprópe se scape frenede din mana. Se pare inse ca secretulu artei lui Pericles stá intru a lasa pe greci dupa natur'a loru se se certe, injure, tocma se se si bata intre sine, pana candu séu li se urá loru inasile, séu ca Pericles le aratá prin a dóu'a mana cate unu periculu din afara, candu apoi elu adunandu'i se scia folosi minunatu de ocaziune spre a'i mustra, invetia si indupleca se decreteze in afacerile statului mai totudeaun'a dupa vointi'a lui. Alte-dati Pericles lasá pe poporu inadinsu, cá in adunarile sale se desbata si decida cate o secatura, cate o lege séu periculósa séu incai ridicula, dupa acea la alta ocaziune 'lu apucá si in

ouvente vibratóre cá radiele luminei aratá ómeniloru marimea erorii loru, érá uneori ii si mustrá aspru. Cam asemenea manopere s'au vedutu pana la 1848 luanduse de oatra unii barbati de statu facia cu mai multe municipalitati din Ungari'a si Transilvani'a compuse din boierimea infumurata, cerbicoá, ignoranta si sfasiéta de patime. Dómne cate hotarari de a le adunariloru marale (Kortss) remané de risu si de bajocura!

In statele antice republicane nimeni nu poté fi barbatu de statu, déca nu érá si retoru bunu, ba fara art'a retoricee nici ca te puteai renumerá intre ómenii cultivati. Dien asié, dara apoi libertatea le si lasá ómeniloru ocaziuni inmiite de a vorbi si a se deprinde neocumatu in art'a retoricee, candu din contra in statulu despotice ómenii isi uita chiaru o parte mare a limbei, pentruca li s'a rapitu orice ocaziune de a o vorbi. De aici iti poti esplica, pentruce in statele despotice popóra intregi simtu o saracia atatu de mare in limb'a loru si sunt silite a imprumuta multime de cuvente dela altii. Pericles érá primulu oratoru din timpulu seu, in catu conationalii sei elinii ii pusesera conumele de „olimpicu“. Cuventele sale se asemená cu fulgerulu si cu trasnetulu si nemeria totu cá a-cestea. Acelu barbatu nu cautá in cuventarile sale arta prea multa, nu prea observá formele preserise de legi, nu alergá dupa flori, figure si metafore, ci cautá simburele lucrului si ajutatu de inalt'a sa cultura filozofica tindea a induplecá pe greci mai multu numai prin puterea adevéruului, figurele si tropii venia apoi de sine si pe unde li se simtia trebuinti'a. Multe din cele disse de Pericles se puné poporului precum se dice, in nasu, din care cauza multi infumurati si inganfati séu si ametiti de sofismele altora ilu injura, lui inse de asemeni ómeni nu'i pasá nimicu, pentruca nu avé trebuinti'a nici de servitiulu, nici de votulu si cu atatu mai pu-cinu de grati'a séu de banii loru. Pericles n'a cerutu niciodata vreo deregatoria publica, nici vreo distinctiune dela poporu, ci numai déca poporulu l'a alesu si distinsu singuru din indemnulu seu, a primitu onórea pre oatu timpulu i s'a datu. Oricandu Pericles fú insarcinatu cu administrarea finantialora statului, séu cu conducerea lucrariloru publice, dupa man'a lui s'a vedutu numai sporiu si economia intielépta, nici ca au fostu grecii in stare de a proba in cursu de ani treidieci pre catu au fostu ei condusi de Pericles, ca acesta s'ar fi atinsu de banii tesaurulu publicu si ar fi luat pe sam'a sa mai multu decatu ceea ce i se convenia lui dupa invoiéla. Nici de coruptiunea persónei sale cu bani nu a pututu fi vorb'a vreodata.

Pe timpulu lui Pericles cetatienii, coloniile si supusii Atenei érá pana la 25 milióne. Usioru se póte pricepe, oata grija face gubernulu si adunariloru legislative unu asemenea numeru de ómeni; inse locuitorii capitalei cu caracterulu loru celu parte resfatiatu parte spulberatu dá grija cea mai mare. Midilócele de viétia eftine si petreceri gratis, érá déca nu, gubernulu cadé si popularitatea celoru mai iubiti concetateni érá imormentata. Pericles sciú induplecá pe ateniéni cá se fundeze o multime de colonii noua, se impartia bucate gratis, adica pe spesele statulu, se naltia mai multe edificii publice mari, la care profesionistii ei artistii se fia ocupati. Totu Pericles introduse mai multe festivitati publice afara de cele vechi, la care concetatenii se ospetá impreuna, inse asié, in catu ospetiulu se fia isocitu de mai multe productiuni artistice, de cuventari si prelegeri literarie. Fara petreceri de felulu acesta ateniéni n'ar fi pututu suferi nici unu anu de dile. Pericles asiedia unu fondu, numitu Theorikon, din alu carui venitulu se platea intrat'a la teatru pentru toti cetatienii saraci.

Pericles a introdusu nu numai platile pentru judecatori carii pana atunci functioná gratis, ci si unu felu de onorariu séu despagnibire de 1 pana la 3 oboli*) pentru cetatienii mai lipsiti, numai pentrucá se mérga regulatu la adunarile publice. Totu Pericles a introdusu si soldulu pentru cetatienii carii trebuea se mérga la resboiu. Acelu soldu era la pedestrime oate 4, la calarime cate 6 oboli, érá pentru oficioeri indoitu. Aici se cuvine a insemna, ca aurulu si argintulu pre timpulu lui Pericles avé in Greci'a valóre de siese pana si optu ori mai mare decatu in dilele nóstre, érá produsu-tele érá atatu de eftine, oatu o familia de profesionistu se ajungé pe anu cu 200 fi. argiatu dupa banii nostrii.

Pericles a datu probe de marimea sufletésca nu atatu in timpu de pace, oatu mai alesu in timpurile belice si mai pre susu de tóte pe la an. 1430 in. de Christosu, candu o oiuma infricosiata rapi mai multe mii de ómeni, intre carii au fostu si doi fii ai sei, sor'a sa, alte rudeniéni si amici. In an. 429 muri si Pericles infrantu de atatea lovituri ale sortii.

Prin staruinti'a lui Pericles s'au inaltiatu in Aten'a: Parthenon, celu mai mare templu alu Minervei si totu din marmoru, statu'a inle din aur si fildisiu; Propylee, séu porti, fortificatiuni si locuintie pe calea catra fortareti'a Acropolis; Odeum la póla Acropolei, unu palatu destinatu pentru concerte poetice si musicale, fara care ateniéni nu aru fi pututu trai, mai multe Stoa séu sale facute pe colóne si catra strata deschise. Phidias, celu mai mare sculptorulu elinu, mai multi architecti si zugravi renumiti, filozofii Anaxagoras, Archelaus, s. a. au fostu contimpurani ai lui Pericles. Cultur'a elina se aflá pre atunci in culmea sa.

G. B.

Brasiovu 15 Iuliu n. Dupa unu timpulu ploiosu si mai multu recorosu de dóua septemani merita cá se rearuncamu cautatur'a nóstra catu se póte mai departe prin tiéra.

Riurile prin esirea loru n'au stricatu pre oatu se temea locuitorii. S'au innecatu unele fenatie, vorbindu inse preste totu, fenu va fi estimpu intreitu mai multu decatu in an. tr.

In partile mai calduróse ale tierii secerisiulu merge nainte; pe la Aiudu se incepú din 1-a Iuliu cu holdele mai veratice. Pe la noi secerisiulu se va incepe numai pe la finea lunii c. Granatie voru fi de ajunsu si pe alocurea in prisosu, graulu inse in mai multe hotara este tetunosu. Papsioiulu se arata mai preste totu prea frumosu. Viile inoa promitu unu oulesu bogatu.

In piati'a Sibiului pretiurile bucateloru éra si s'au urcatu, ceea ce nu se póte esplicá altmintrea, decatu ca amu ajunsu in lun'a candu ómenii se afla precum se dice intre pani, adica nici la móra, nici in cosiu. —

— Din Ungari'a aflamu dupa foile agromonice si industriale, ca pana pre la 10 Iuliu secerisiulu in o parte mare a tierii se finise; cu tóte acestea pretiurile cerealeloru anume la Pesteá inca totu érá urcate din caus'a timpului ploiosu si recorosu, cum si pentruca s'au si aratatu cumparatori cu ridicat'a din tieri straine. De altmintrea se vede tocma si din unu cerculariu dela 5 Iuliu alu ministrulu din laintru, ca recolt'a din estimpu va fi mai preste totu buna, din care cauza ajutórele pentru cei lipsiti s'au si precumatu. Inae din o publicatiune dela 9 Iuliu a magistratulu pesteanu aflamu si atata, ca in lunile din urma locuitorii abié plătira cate $\frac{1}{6}$ parte a contributiunii pe care o platea in alti ani in aceleasi luni, prin urmare

*) 1 obolu ar face cam 7 cri v. a. séu cam 20 parale romanesce.

ca darile se scotu si acum totu cu esecutiuni cá si sub austriaci, inca si mai reu. Fórte reu semnu acesta, mai alesu candu este sciutu, ca numai restantie din alti ani in Ungari'a trecu preste 20 milióne, (si in Transilvani'a preste 2 milióne). —

— Din institutul orbiloru dela Brasiovu esira in dilele acestea cativa insi vindicati de plinu, prin urmare s'au desohisu locu pentru alti nenorociti. —

Re alegerea deputatului Emilu Trauschenfels pentru diet'a ungrésca decurse aici in 14 si 15 Iuliu, inse cu o nepasare mai batátore la ochi decatu chiaru si cea de deunadi a dlui Fr. Bömches. Lasamu ca dintre romani nu s'a vediatu mai nici unulu pe la urn'a electorala, inse si dintre sasi, tooma si dintre unguri au luat parte atatu de pacini, in catu „Kr. Ztg.“ Nr. 111 se vede silita a suspina si a'si descoperi ingrijirea sa pentru o asemenea nepasare a poporimii catra celu mai scumpu dreptu alu seu, pentruca in adeveru din intrég'a poporime a cetatii si a districtului in suma totala aprópe 90 mii abié se induple cara 758 insi a lua parte la alegere, candu din contra la alte ocajuni, éra mai alesu in an. 1863 ómenii érá fórte jaluzi pentru dreptulu loru cá alegatori, éra acum o marturisesce insusi redactorulu, ca cetatienii provocati, indemnati si rugati nu se miscara din locuintiele sale.

Care se fia causele acestei nepasari? Kr. Ztg. le scie fórte bine, éra noi asteptamu dela lealitatea acestui diariu cá in altu Nr. altu seu se le arate pe facia cu atatu mai vertosu, cu catu ne este cunoscutu, cumca totu asemenea nepasare se mai vediu inca si in alte cateva cercuri electorale, ba se si audira voci dicundu: alégase oricine, mérga cine va vrea, nóua ne este totu un'a.

Kr. Ztg. tiene ca asemenea nepasare ar fi periculósa. Se póte; nóua inse ne-ar veni se intrebamu: Este ea firésca, séu maestrita?...—

Clusiu. Consulatele si starostii ungresci in Romani'a si regularea colonisarii secuiloru. In „Kol. Közl.“ Nr. 83 din 13 Iuliu a. c. Dr. Ios. Oroszhegyi publica unu articulu prea interesantu, in carele afla ca ratacescu toti acei publicisti maghiari, carii pretindu cá emigrarea secuiloru in Principatele romanesci se fia impededata, candu aceea ar trebui numai regulata. Atatu din acésta cauza, catu si din alte mai multe care se si enumera, este de trebuintia absoluta, cá Ungari'a in calitatea sa de statu independente se'si aiba consulatele si starostiile sale, cá suditi corónei ungresci se nu mai fia lasati in grija si gratia consuliloru si agentiloru austriaci, nici in prad'a auctoritatiloru romanesci pamentene. Consulate ungresci tre bue se se infiintieze cu atatu mai virtosu, cu catu, precum sustiene totu Dr. Oroszhegyi, tierile romanesci totu de a una au statu in conexiune cu corón'a ungrésca. De spelele intretinerii consulatelor ungresci in Romani'a, numitului Dr. Oroszhegyi nu'i pasa, pentruca se póte da drumulu la mai multe „adunaturi“ de pe la consulatele austriace. In urma dn. doctoru ne spune, ca elu inca a recursu la ministeriulu ungrescu pentru unu postu de consulu ungrescu in acele tieri ale corónei ungresci.

In acelu Nr. 83 unu altu publicistu, adica Dion. Losonczy pretinde, cá comitatulu Temisórei si Bacska (serbéscu) se fia colonisate neaparatu cu secui.

Nu scimu déca tóte acestea se proieptéza din nou si cu tóta seriozitatea dupa instructiuni luate dela Bismark séu dela Kaiserfeld. . . — (Vedi si scrisórea ambasadorului prusianu din Vien'a catra ministrulu Bismark cu privire la dualismu . . .). —

M. Osiorheiu. Aici a esita la lumina unu opsiuru de interesulu economiei populare, datu la lumina de Lad. Berzenczey. E de ajunsu se cunóscemu titulu acelu opu, cá se aiba fia-cine curiositatea de a-i sci cuprinsulu. Elu pórtu titlu: „Memorialu in caus'a introducerii fabricatiunii de arme pe pamentulu secuiescu.“ Cu buna séma, Berzenczey are intentiune a ajutá la punerea in fapta a e-galei indreptari cu proiectulu acestu arsenalisticu. —

Huedinu. Din diurnalele maghiare circuléza acum si prin cele germane unu casu de superstitiune, care arunca o pata degradatória asupra unui preotu romanu Teodoru Popu. Se sorie ad., ca locutoriulu din comun'a Filda de midilocu din caus'a unei secete mari luara

refugiulu la rugatiuni catra Ddiu pentru plóia, érá preotulu Teodoru Popu a datu ordine, cá poporulu se dè clopotele diosu din turnu si se le scalde in apa, ca numai atunci va plóá. Poporulu facu acést'a si scaldá clopotele in riuulu Almasiu si din intemplare plouá dupa aceea, érá poporulu va crede, ca pentruca a scaldatu clopotele, a venitu plóia. — Aici se tiene o lectiune la preotime, cá se invetie catu de pucina fisica, cá cunoscundu legile naturei se invetie si pe poporu a nu cautá refugiulu la credintia desiérta, ca-ce numai vin'a loru e, déca poporulu nu ambla pe calea adeverului. — Respectivulu preotu e detoriu onórei sale si a corpului seu a esí cu adeverulu lucrului la lumina, ca in secululu luminei nu putemu crede, ca unu preotu ar invetiá pe poporu la astufeliu de superstitiuni. —

Cerculu **Cosiocnei**, 9 Iuliu 1867.

Am lesu in jurnalulu „Magyar Polgár“ nr. 25 din 16 Iuliu plangerea unui corespondinte, in contra poporului din cerculu Cosiocnei, si ou deosebire contra poporului romanu din comun'a Rediu, cumca elu nu scie respecta de ajunsu membrii comisiunei tramisi din partea scaunului clusianu, pentru verificarea mesurisiului facutu de mesuratoriulu L. in privintia ocmasarei pamentului. —

E probatu si constatatu, cumca romanulu necultu de la natura s'a, necum se nu scie de ajunsu respecta pre mai marii sei, ma si catra aceia se adresésa ou: me rogu de iertare Maria T'a, cari nu sunt demni nece de onorate domnule si numai cu vestimentele se deosebescu de elu, — altu cum acésta plangere seau mai apropiatu dicundu, acésta calumnia, nece de cum nu se póte atribui poporului romanu din comuna mentiunata, ci mai vertosu posesoriloru maghiari ale aceiasi comune; caici desoalecandu comisiunea verificatória la rogarea posesoriloru maghiari in comuna, dnialoru s'iau inchisu portile de membrii comisiunei, toti incependu dela celu mai mare, pana la celu mai micu; nu diu team'a de focu precum i place cerspundintelui a dice, nu, caici judele cercuale a pusu 60 vigilatori, era una fapta neaudita, in una comuna constatória cu micu, cu mare din una mile da suflete se fia 60 vigilatori, cu acesta fapta dnia s'a n'a voitu alta decatu se demustre, ca poporulu comunei Rediu e furu si aprindiatoriu; apoi se vedemu óre poporulu romanu meritéza acestu nume séu unii din posesorili maghiari? Din acesti 60 vigilatori mai susu amenititi 30 erau renduiti pentru curtea posesorului care acum numai de cateva septemani s'au eliberatu din temnitia dela Clusiu, si in 5 Iuliu fú prinsu cu unu armasariu celu pilira dela dn. Bárdosi negtiatoriu in M. Osiorheiu; nu scin respectivulu dnu posesore acasa au voitu alu duce se se negtiatorésca cu elu cá si cu oucurudiulu semanatu in inmasiu séu aiurea, destulu, ca l'au furatu si l'au prinsu si arestatu in Turd'a. — Mai departe acea plangere a dlui corespondinte, ca comisiunea a fostu necesitata a parasi comun'a, inse flamendi si cá apostolii, inca nu e vin'a poporului; ca elu fara de ai chiamá la demandarea judelui comunale ia primitu in quartiru pre done óre si cá pre nescari óspeti nechiamati; unde incepndusi agendele, se observa, ca abia s'au verificatu la doi ómeni mesurisiulu, si érá lips'a de patru pamenturi; dintre cari unulu intrebandu, ca unde'i sunt pamenturile, au dobanditu una injurare dela mesuratoriulu, la care omulu firesece amesuratu consuetudinei vechi au tacutu, totusi dupa decurgerea acestoru dóne óre, neavndu incuatiantele cu cei provedea cá pre nescari óspeti neasteptati si vedindu si altcum, cum e de neadeveratu mesurisiulu, au rogatu comisiunea vedindu, ca in locu de a verificá i injura, se mérga la dnii posesori maghiari, cá la unii, cari iau invitatu, si su altcum mai apti de ai provedé cu celea neesarie, ca érá timpulu prandiului trecut, cari apoi neprimindui au fostu necesitati asi luá calea pre diosu si flamendi catra Clusiu, pre diosu pentruca n'au visatu se nui primésca aceia, cari iau chiamatu, ci si voru petrece mai multu timpu in comuna, din care cauza s'iau si tramisu trasurile cu cari venisera acasa; — si flamendi — pentruca n'au speratu, ca'i ohiamo la balulu cu traist'a (tarisnyásbál) si nu s'au provediatu ou mancare. Din acestea judece onoratulu publicu cetitoriu, ca auctoritatea scaunului nu sta inviolabila inaintea posesoriloru maghiari din comun'a Rediu. Au voitu dóra dlu corespondinte alui „M. P.“ a dice, ca nu are

anterioritate? Nici acésta nu e mirare, ca a nu fi respectatu de unulu, care acuma se eliberéza din una temnitia, si cade intru alta, nu e unu ce asié miraculosu. — p.

Vien'a 23 Iuliu 1867.

Onorata Redactiune! Prin invinuirile si atacurile, ce „maioritatea junimei rom. stud. din Vien'a“ in Replic'a sa publicata in „Albin'a“ din 3 Iuliu a. c. mi-le fece mie si respective seminarului gr. c. centr. de aici, subscribulu me vediu provocatu a aretá intr'unu comunicatu de totulu obiectivu, cum acele invinuri si atacuri sunt lipsite de orice temeiu indreptatoriu. Redactiunea „Albinei“ inse publicandu comunicatulu meu mi'lu ciungari, lasandu afara din elu fara scirea si voi'a mea intregu pasagiulu penultimu, pasagiulu de capetenia, in carele spre comprobarea aserteloru mele produceam cateva esemple. Numit'a on. Redactiune 'si luá acea neusitata libertate din cauza, ca-oi — precum mi se respicá dupa aceea — acelu pasagiulu ar cuprinde invective personali (?). Deci in interesulu unu cu séma alu seminarului atacatu te rogu, on. Redactiune, se binevoiesci a publicá in columnele „Gazetei Trans.“ netrunchiatu comunicatulu din vorba in vorba precum urméza:

Domnule Redactoru! Aibi bunatate si mi fa síreloru urmatórie pucinelu loou in diariulu „Albin'a“ celu redigi.

„Maioritatea junimei studióse din Vien'a in Replic'a sa publicata in Nr. de eri 3 Iuliu a. c. alu „Albinei“ in contra principiului moralei „Nemo præsumentus malus, donec probetur“, mi face imputarea in respectu moralu destulu de grea, cumca eu anuciandu in „Sionulu r.“ tramiterea adresei celoru 38 de studinti rom. dela universitatea Vienei catra corifeulu anteluptatoriu natiunatu m'asi fi facutu, ca nu cunoscu curatu numerulu adresistiloru, dicundu, ca adres'a laudata este subscrisa de „vreo 50“ de teneri.

Eu am mai fostu dechiaratu odata in fóia ce o redactezu, si dechiaru prin acestea de nou, cumca eu prin acele ovintiele am intielesu (si eramu in buna credintia, ca dupa usulu limbii asisiderea va intielege fia-cine) numai unu numeru aprosimativu de 50. Mie nici prin minte nu mi-a trecut, ca cineva in acea scurta notitia si respective in acele done cuvente pre catu de nevinovate pre atatu de respicate se vrea a gasi nodu in papura si a calari pre ele pana la grétia.

De poteamu eu prescí acést'a, atunci pentru tóta lumea nu lipsiamu a compune acea notitia estmodu: Adres'a, prin carea junii tramitatori pre sine s'au onoratu, mi se spune cá e subscrisa de 48 si eventualmente va fi subscrisa de 50 de insi; ca-ci adica pre candu feci eu acea notitia la adres'a puvenda dejá pre posta se mai asteptau inca subscriptionile domniloru studinti H. si C., cari apoi in fapta s'au si intardiatu dela subscriere. Dreptu ce chiau de puneamu eu simplemiute numerulu rotundu de 50, inca n'asi fi comisu pecatu de mórte, fiindu in fapta 50 de tramitatori; cu atatu mai pucinu érá dara vreunu temeiu plausibilu, de a se acatiá de vorbele „vreo 50“ cá scailu de óie. De unde urméza, cumca domnii 24 de contradresisti mai taré se acusa, decatu se esousa, candu 'si cauta refugiulu la invinuri luate din serinu si fara picu de temeiu, cum e si prefacatori'a, ou care dupa mic'a acea notitia nici unu omu cu judecata drépta nu me va poté invinuí.

Cá fostu alumnulu si de presinte superioru in seminarulu gr. cat. centr. dela St. Barbar'a nu potu se nu indreptu cu o cale si acea asertione gresita din replic'a memorata, ca „d. stud. G. Rusu ar fi sustienutu cu mancare din partea seminarului gr. cat. centr.“ si „d. L. Simonescu s'ar bucurá de asemenea favoru din partea seminarului, cá d. Rusu“, si ca acést'a binefacere s'ar seversí cu scopu cá „cineva pentru unu típau capetatu din gratia si prisosintia seminarului se'si vanda convingerea si interesele cele mai sacre si sel.“

Adeverulu e, ca neducundu rectoratulu atinsului institutu regi'a casei, ci fiindu ast'a esarendata, seminarulu insusi nu e in stare a sustiené pre niméne, afara de seminaristi. Dara clericii romani, miscati de iubire crestinesca si fratiésca catra compatriotii loru, de mai multi ani incóce se indatina a se pune „per tur-

Cronica esterna.

num" oate doi la olalta, impartindu una portie din mancarile de pre diu' a aceea intre sine, pentruca a dou'a portie se o pota dá intréga cutarui studinte romanu din cei mai fara midilóce, ajutorandu astfelu in fiacare anu cate doi trei teneri romani depre la celelalte facultati. Éra intre acesti'a stipendiatulu multu-meritatei si ilustrei familie Mocioni d. L. Simonescu nu este si n'a fostu niciodata nici macaru una dí, ca n'a avutu lipsa. Nici au severitu séu eversiescu numitii clerici gr. cat. acea fapta cu intentiunea de a cumpará printr'ens'a convin-gerea cuiva, fie relegiósá, fie política; ci bine-facerea loru a purcesu din acelu indemnu curatu, ca sincer'a loru iubire crestina si patrio-tica romana catra fratii colegi le unu tata si de o mama se'si o demustre si in fapta, ér' nu numai prin cordiala intempinare si conversatiune, de cate ori domnii esternisti au bunatatea de ai cercetá in seminaru. Clericii din vorba, deco-rati in replica cu epitétulu de „amici ai iesu-tiloiu“, n'au intrebatu vreodata, óre e cutare teneru rom. gr. orient., ori gr. cat.? e bucovi-nenu, ori banatianu, ori ardelénu seu un-gurenu? ci numai, óre e cutarele intr'adeveru studinte romanu si aievea lipsitu? De aici s'a si tem-platu, ca intre ajutorati au fostu uneori cate doi gr. res. si numai unu gr. unitu.

Cá prin trécatu insemnu, cumca acestea vi-site s'au templatu si se templa totudeuna numai iu tempulu liberu, concesu spre acest'a prin le-gile domestice, si anume mai cu séma domineca si in serbatori dupa s. liturgia, seu uneori pre timpu mai scurtu si atunci candu óre care ro-manu petrecatoriu in Vien'a doresce a'si impru-mutá vreo carte romanésca din bibliotec'a teolo-giloru. — Cu atari ocazioni apoi nu numai stu-dintii si alti barbati romani nenumarati, de totu rangulu si de tóta pusetiunea si confesiunea, ma chiaru si dintre domnii cari compunu „maio-ritatea“ contraadresistiloru mai multi avuta condescindintia, de a visita pre locuitorii ace-storu „cuiburi ale intunerecului“ cum intituléza dd. contra adresisti seminarulu nostru. Orice visite apoi, éra desclinitu cele din domineci si serbatori cá mai numeróse au fostu — precum dd. replicanti bine sciu — si sunt inspectiunate de superioratu si respective de subscrisulu. Prin urmare aici nu s'au potutu „plasmui“ nici o fapta de ale intunerecului“, si acest'a expresiune a Replicéi, ca pre o denunciare tenditiósá si purcésa in casulu celu mai bunu din nesocotintia subscrisulu spera, ca cu elu impreuna totu romanulu binesimitoriu o va respinge cu indignatiune.

Se mi se erte, déca in contra sentintiei din Evangelia: „Se nu scia stang'a, ce dá drépt'a“, sum nevoitu spre intarirea celoru de susu si din precautiune facia cu o posibila interpretare despicatoria de peru a produce fapte si a revelá si cateva nume cá de esemplu. Asié intre cei ajutorati in tipulu indegetatu au fostu p. t. domnii: I. Ioasiu, prof. la gimn. gr. or. din Brasiovu; N. Bumbacila, prof. la gimn. din Craiov'a, de nascere banatianu; P. Rotariu, co-laboratoru primariu la „Albin'a“; N. Nichitoviciu, bucovinenu; N. Tiati'a, feturu de tipograflu tramisu in afara din partea tipografiei arhidiececane din Sibiu si altii. Nu potu se nu amintescu despre cestu din urma, cumca zelulu de a se perfectiuná in artea sa ducundulu la Paris, acolo mori, si inca — precum fol in-sciintiatiu din fontana secura — mori de lóme, de órace copleindulu in strainatate lipsele, n'a mai avutu sermanulu si in Parisu pre clericii „iesuiti“ dela St. Barbar'a, cari se'si rumpa dela gura, pentruca se'i pota tinde ajutoriu.

Éca, Onorate Lectoru alu „Albinei“, ace-stia sunt iesuitii romani, acest'a escopulu loru si „midilócele degradatióne si condamnare“, ace-stea faptele si „intentiunile loru cele confesiun-ali!“ Din aceste pucine aieptari te vei poté orientá de ajunsu despre mesur'a adeverulu si ecvitatei toturoru celoralalte descarcature, ce se mai facu in Replica asupra seminarulu gr. c. centr. dela St. Barbar'a, si mi-vei cusá intre-barea: óre la o atare explicatiune, cá cea din Replica, ba la o atare intortocare a cuventelor celoru mai simple si mai chiare si a faptelor celoru mai umane, nu s'ar poté cu totu drep-tulu aplicá posesi'ra „Albin'a si paingenulu“ publicata in Nr. 13 alu „Sionulu romanescu“? Vien'a 4 Iuliu 1867.

Dr. Gregoriu Silasi, m. p. redactorulu „Sionulu rom.“ si prefectu de stud. in semin. gr. cat. centr.

ROMANIA. Intre multe cestiuni vitale care se desbatu astadi in pres'a romanésca cu focu mare si chiaru cu necumpatu este si cestiunea independentii bisericesci de puterea lumésca si vice-versa. Pentru cá inse discusiunea se se pota intielege, trebue se reflectamu bine la statutulu fostulu Domnu Alecsandru Ioanu I. Cuza, carele subordinase pe cleru cu totulu la potestatea lumésca si in administrarea averiloru bisericesci ilu marginise si mai tare decatu fusese sub cele dóua domnii din urma. Mitropolitii, episcopii si egumenii au devenitu curatu amploiati de statu.

Pentruca se nu remanemu nici noi in ne-cunosointi'a de lucru si se vedemu pana la ce mesura s'a inveninatu discusiunea, reproducemu intre altele din „Reform'a“ Nr. 22 urmatórele alinii:

„Mitropolitulu, vrendu nevrendu, a trebuitu sub Voda-Cuza, se se multiamésca cu rolulu de a schimbá mitropoli'a spirituala cu 200.000 lei pe anu, si a'si impodobi peptulu cu mai multe decoratiuni straine, si a tacea cá piticulu, pe candu Voda Cuza, cu agentii sei, facea ravajurile cele mai neauditó in biseric'a lui I. Christosu! . . .

Voda Cuza si ministrii sei, bucosu 'i au datu 200 000 lei si l'au impodobitu cu acele potcove, numai cá se incalece pe biseric'a lui I. Chr., si se'i rapésca tóte drepturila ei unulu oate unulu, éra pe mai multi membri ai clerulu ai imbrobodi cu felurite minciuni ca nu va face reu bisericéi.

Cum de isi permite organulu celu perditóru alu tieriei, se mintiósca astadi, ca sub Voda-Cuza, ministrulu a avutu numai partea sa materiala?! Cum de isi permite a spune ca ministrulu sub Cuza éra sinceru, candu isi impru-mutá unu limbagiu perfidu pentru biseric'a ortodoxa, cá si candu l'au imputernicitu ortodoxi'a romanésca?!

Clerulu credintiosu bisericéi, dle ministru, respinge pe acestu diavolu necuratu si spuroatu, rusinea natiunei, care ve vorbesce in numele clerulu, lucruri asié felu cum nu le intielege clerulu nici le-a doritu, clerulu, care astadi ve róga, se mergeti inainte cu barbatie cá la 11 Februarie, si se faceti fapte din promisiunile ce a datu M. S. Carolu, bisericéi. Nu ve opriti inaintea shimeii si a a agentiloru sei, ca-ci ea este separatismulu; ea este peirea tieriei, ea vrea se compromita misiunea Dv. eminentemente mare si natiunala.

Agentii depravarei si ai nenorocirei tieriei voru se ve opriésca in drumulu celu mare alu mantuirei tieriei dela prapastia de totu felulu in care au aruncat'o trecutulu celu osenditu de tiéra! Ve aducu pedici dela cancelari'a mitropo-liei in numele canóneloru, cá se apere pe pseudo-episcopii, cari n'au intratu pe usi'a lui I. Chr. in staululu oiloru, dar' pe a diavolului, pe nisce monstruositati, care departe de a face vre o imbunatatire moraluriloru popululu, stica moralurile si credintiele stramosiesci, si grabescu putredierea si mórtea acestui populu prin faptele si prin cuventele loru cele degradatóre si de rusine, si cu midilócele ce le da bugetulu, ei intretienu o viétia de Sardanapali si scandalósa, si incurgiata prostitutiunea, shiem'a si separa-tismulu tieriloru si compromiterea misiunei re-volutivei din 11 Febr., care déca ar fi mersu pana in capatu in tóte, n'ati avea astadi atatea greutati dinaintea dv.

Organele periciunei ve citésa óre care ca-nóne, din cancelari'a mitropoliei, spre a'si sus-tiené fara de legile. Canónele inse in cestiune, sunt cu totulu spre osend'a episcopiloru necanonici si afurisiti, ca-ci canónele ce ei citésa, sunt pentru episcopii cei pusi la episcopii in reg-ul'a canonica, pentru episcopii cari nu au cal-catu canónele, nici au lovitu dogmele, pentru episcopii cari nu sunt complici la crime facute in contra bisericéi, cá si a tieriei, pentru episcopii, cari nu sunt caduti sub pedéps'a cano-nica si escomunicati (lepadati dela biseric'a) si-nodicesce, pentru episcopii in fine cari nu au turburatu pacea bisericéi, cari nu au apostatu dela biseric'a, precum au facutu episcopii Cuzesci, cei afurisiti; ca ci dupa Can. 6-le alu sin. 2-le egumenicu, pe care ilu citésa instrumentele shimeii si ale depravarei, acesti pseudo-epi-scopi, n'au cuventu de a deschide gur'a si a vorbi in numele canóneloru, ca-ci ei sunt episcopi civili, si sunt sub legea civila, si trebue a li se aplicá legea civila, si ei sunt facuti achinoniti (esco-

municati) si afurisiti formalu dela impartasirea cu episcopii canonici.

Din contra, dle ministru, acestoru episcopi osenditi li se aplica mai vertosu canonulu alu 15-le alu sinod. 1-iu si 2-le, si canonulu alu 3-le alu sinod. 3, éra mai multu de oatu atat'a, sunt vinovati inaintea S. Evangheliei, care dice, ca celu ce nu asculta de biseric'a se fia cá unu paganu si vamesiu. Ba inca ei facia cu S. E-vangelie, au furatu episcopii, ca-ci acést'a dice, ca cine nu intra pe usie in statulu oiloru fari sunt si talchari, de aceea nici sunt ei ascultati, de óre ce fugu oile de densi!!

Asié dara, dle ministru, nisce asemenea e piscopi, care de altmintrea au caditu si sub afuriseni'a canon. 30 apostolicu, cá ceia ce au facutu pactu cu puterea lumésca contra consti-tutiunei bisericéi apostolice si sinodice, nisce a-semenea nu sunt aparati de sf. canóne, ci mai virtosu condamnati, ca-ci ei sunt si eretici, din momentulu candu s'au adunatu in pseudo-sinodu, nu mai multu in numele lui I. Chr. ci alu lui Cuza, adica alu stapanirei lumesci; ca-ci a resoná, cum facu archiereii shismatici, ar insemná cá sf. canóne se acopere pe criminalisti. (Va urmá.)

(Societatea literaria din Bucouresci.) Com-plectanduse numerulu membriloru societatii litem-romane, conformu regulamentulu pentru formarea acestei societati, republicamu numele toturoru membriloru acelei societati: Dnii Dr. Hodosiu si A. Romanu, din Maramuresiu. Dnii T. Cipariu, G. Munteanu si G. Baritiu din Transilvani'a. Dnii Mocioni si Babesiu din Ba-natu. Dnii Hajdeu (tatulu), Gonata si Strejescu, din Basarabia. Dnii Carajani si Casacovici, din Macedonia. Dnii V. Alesandri, C. Negruz-ziu si V. Al. Ureche, din Romani'a de peste Milcovu. Dnii I. Eliade Radulescu, A. Treb. Laurianu, (C. A. Rosetti retrasu) si I. C. Massimu, din Romani'a de dincoace de Milcovu.

Craiova, in Iuniu a. c. — Este inca vintu impresiunea ce a produsu tractarea cea scandalósa, de catra curtea juratiloru, a proce-sulu renuntulu Liebrecht, fostulu siefu alu telegrafulu si posteloru, celu mai mare ja-fuitoriu de bani publici si privati, sub corrup-tulu gubernu alu lui Cuza. Si intr'adeveru, ca o mai mare lovitura moralitatii publice neci ca se potea dá, precum s'a datu prin acuitarea séu absolvarea acelu criminalu. Afara de advocati, cari incai si-au luat respalat'a osteneleloru sale, de si au aparatu o cauza nedrépta, cu totii, procuroru, presiedinte, jurati, toti pana la unu-lu, se dice, ca au fostu mituiti si cumparati. Si nece ca s'a potutu intemplá altmintrea achitarea unui furu publicu atatu de cunoscutu. Apoi cá se fia scandalulu si mai completu, dupa termi-narea sesiunei si enunoierea verdictulu, s'a datu unu banchetu, carele a ténutu tóta nóptea pana in diu'a alba, la care au participatu si oficierii garnisonei*) cu band'a militaria, cu toaste etc. redicate in onórea scapatului. A dona di crimi-nalele, devenitu inocente, s'a primblatu prin o-rasiu chiaru cu acea trasura, cu care fú primitu cu cateva dile mai nainte Principele domnitoriu la intrarea sa in acestu orasiu. Daca nece cur-tea de jurati nu mai presinta o garantia pen-tru justitia, apoi nu scimu unde ne vomu po-meni. Se mai dice, ca tóte cele urmate aru fi fostu o demustatiune contra lui 11 Februaru. Guvernulu a tramisu o ancheta (cercetare) mio-sta, pentru amesteculu militariloru si pentru por-tarea procurorelui si a presiedintelui curtii. Lu-mea astépta se véda ce va resultá din acést'a. — Cine vré se cunósca mai de aprópe cele pe-trecute cu ocaziunea acestui procesu, cetésca jurnalulu „Adeverulu“ de aici, séu macaru „Sen-tinel'a“ din Bucouresci. Apoi inca bietulu redac-toru alu „Adeverulu“ dete de nevoia, trasu fiin-du in judecata de cutra cei cu musc'a pre ca-ciula.

Dupa o primavera cam secetósá urmá unu timpu cu ploii si adesea cu fortune. Cerealele sunt pre frumóse. Victualele au inceputu a sca-dé totudeodata in pretiu.

Examenele scolastice decurgu cu satisfac-tiunea celoru ce le visitéza.

La situatiune. Cele ce se petrecura de curundu atatu in Franci'a catu si in Dani-marca ne silescu a crede ca orizontele politiciu incepe a se acoperi de nori amenintatori de pace. In corpuu legislativu alu Franciei se primira mai cu totalitate de voturi cele vro 158 milióne spendate pentru inarmare dela caus'a

*) Liebrecht avea rangu de majoru.

Luxemburgului încôce. Asta unanimitate presupune, ca în Franci'a s'a deschis usi'a lui Janus. Las' ca în corpulu legislativ se facura imputari mari, ca regimulu ar fi pré personalu si face de lipsa regimul liberalu cu responsabilitate ministeriala, cá Franci'a se nu mai patia jigniri de onóre, cum se întimplà cu caus'a Meosicului, a Schleswigului si a Prusiei, cari au totu rosu la influinti'a diplomatica a Franciei, care scadiamentu trebue acum reparatu. — Asta vorba alui Thiers si alui Jules Favres, desi fù escusata de min. Rouher totu atunci, totusi se luà în consideratiune de catra imp. Napoleonu, care indata cede ordinu, cá la fiacare regimentu de infanteria se se mai redice cate 2 companii. Asta mirôsa, cumca a sositu timpulu transitionii la o politica de actiune. Intrebarea e numai despre cestiunea, care e mai calificata de a provocà intrevenirea armei franceze. — Fiindu Sultanulu în Parisu la espusetiune cu Fuad-Pasia, est'a avù conferintiã cu primariulu min. franc. Moustier. Fuad ei dechiarà, ca Sultanulu e resolutu a nu suferi neci unu amestecu strainu neci în caus'a Cretei neci în alte cause interiore; Pört'a va face tôte bune si rezultatulu 'lu va aratà diplomatiei. Intraceza machinarile propagandei muscalesci, care acitia foculu în tôte partile Turciei, între slavi, potu se deschida usi'a catu mai curundu intrevenirii si a Franciei în orientu, pentrucã pana candu nu se va pune stavila propagandei panslavistice, Europ'a medio-occidentala nu e secura de periculu de a si vedé amenintata libertatea si viitorulu ei. Orientulu dara e punctulu selu mai delicatu alu inflaturei europene, si tôte celelalte porniri se facu totu cu rezervele de a nu se periclitã interesele civilizatiunii Europei în orientu.

Impregiurarea, oa Prusi'a ar fi inchiaiatu aliantia cu Rusi'a nu eschide neci decum rezervarele Prusiei pentru caus'a orientala. Chiaru de s'ar si incepe vreunu resbelu din caus'a Schleswigului între Franci'a, Prusi'a si Danimarca, elu va responde cu rezultatele finale totu în orientu.

Cuventarea imp. Napoleonu la impartirea premialoru dela espusetiune.

„Domniloru! Dupa unu intervalu de douispredece ani viu pentru a doua óra, cá se impartiescu recompensele acelu cari s'au deosebitu mai multu în acele lucrari cari inavutiescu natiunile, infrumusetiãza vietiã si indulcescu moralurile.

Poetii din antichitate celebrara custraluoire jocurile solemne în cari diferitele popóre ale Greciei veniau se dispute premiurile alergarii. Ce ar' dice óre astadi daca ar' asista la aceste jocuri olimpice ale lumii întregi, în cari tôte popórele, luptandu prin inteligintia, paru a se arunca de unadata în infinita cariera a progresului, catre unu idealu de care se apropie neincetatu fara a'lu puté ajunge vronadata?

„Din tôte unghiurile pamentului, reprezentantii sciintiei, ai artelu si ai industriei, au alergatu pe întrecute, si se pôte dice ca popóre si regi au venit se onoreze silintiele muncei, si prin presinti'a lor se le incoroneze cu una ideia de conciliatiune si de pace.

„In adeveru, în aceste intruniri mari cari ar' paré ca n'au de scopu de oatu interes materiale, se degagèza în totu déuna una ideie moralã din concursulu inteligintiilor, ideie de concordie si de civilizatiune. Natiunile apropiinduse, iuvatia a se cunósce si a se stima; urele se stingu, si acestu adeveru se acrediteza din ce în ce mai multu, ca prosperitatea fiacareia tiere contribuesce la prosperitatea tutulu.

„Espositiunea din 1867, se pôte numi cu dreptu cuventu universale: caoi ea intrunesce elementele tutulu bogatiilor globului: alaturi cu cele din orm'a perfectiunari ale artei moderne, aparu productele celoru mai vechi timpuri, astfelu ca ea represinta de una data geniulu tutulu secloru si alu tutulu natiunilor. Ea este universale: ca-ci alaturi cu minunele pe cari le produce luculu pentru cativa, ea s'a pre ocupatu de aceea ce reclama trebuintele multimei. Nici unadata interesele claselu laborioze n'au desteptatu unã solioitudine mai viã.

„Trebuintele lor morale si materiale, educatiunea, conditiunile de esistintia eftina, combinatiunile cele mai fecunde ale asociatiunii, au

fostu obiectulu unoru cercetari pline de patiintia si alu unoru studii serióse. Astufeliu tôte amelioratiunile mergu de frunte. Dãca sciinti'a, supundu materi'a, liberèza munc'a, cultur'a sufletului, infrenandu vicurile, prejuditiurile si pasiunile vulgare, liberèza umanitatea.

„Se ne felicitamu, domniloru, oa amu primu între noi pe cei mai multi dintre suverani si principi ai Europei, si atati visitatori. Se fimu mandri, asemenea ca le amu aratatu Francia astfelu dupa cum este, mare, prospera si libera. Trebue se fia cineva lipsitu de orice credintia patriotica pentrucã se si inchida ochii inaintea evidintiei pentru a nega prosperitatea sea, a nu cunósce institutiunile séle, cari cate unadata tolerèza pana la licintia, pentru a nu vedé libertatea într'insa.

„Strainii au pututu apretii acèsta. Francia una data atatu de neastemperata si aruncandu neastemperarile sale dincolo de fruntarii, astadi laborioza si liniscita, în totudéuna fecunda în ideie generóse, apropiindu geniulu seu la minunile cele mai variate si nelasanduse nici unadata a se molesi de placerile materiale.

„Spiritele atente, au pututu ghici fara dificultate, ca cu tóta desvoltarea avutiei, cu tóta doriutia de a ajunge la una viatia buna, fibr'a nationala este în totu deauna gata cá se vibreze indata ce este vorba despre onóre si patria; inse acèsta nobila susceptibilitate nu pôte inaspira vreuna téma pentru repausulu lumii.

„Aceia cari au traitu cateva minute între noi se duca în tiér'a lor o drépta opiniune despre noi; se fia incredintiati despre simtimentele de stima si de simpatie ce întretinemu pentru natiunile straine, si despre sincer'a nóstra doriintia de a trai în pace cu dinsele.

„Multiamescu comisiunii imperiale, membriloru juriului si deosebitelu comitete despre zelulu, inteliginte ce au desfasuratu în implinirea misiunii lor. Le multiamescu asemenea în numele principelu imperiale, pe care am fostu fericitu cá selu asociez, cu tóta tinereti'a sea, la acèsta mare întreprindere despre care isi va aduce aminte.

„Espositiunea din 1867, va insemna, speru una noua era de armonia si de progresu. Incredintiati oa prevedintia binecuvintéza silintiele tutulu acelu care cá noi, voiescu binele, credu în triumfulu definitivu alu mariloru principii de moralã si, de justitie cari satisfacundu tôte aspiratiunile legitime, singure potu consolida tronurile, inaltia popórele si inóbila umanitatea.“

Acestu insemnatu discoursu rostitu de catra celu mai mare monarcu alu globului, a fostu intreruptu la fiacare paragrafu de cele mai vii aplause. Imperatoarele are una voce sonora, vorbesce fórte deslusitu si cuvintele séle au fostu audite din locurile cele mai departate ale palatului, dice d. Aurelianu. —

Novissimu. În Romani'a se pregateacu serbari pentru 1-a Aug. si se infintieza societati pentru întretinerea studintiloru romani la studia superioare din provinciile, locuite de romani. Consiliulu judecianu din Galatia defipse vreo cateva stipendia respective. O societate numita „Transilvania“ pentru asemenea ajutória se infintieza sub presiedinti'a D. Papiu Ilarianu. Asemenea afectiuni voru rusinã tôte metechnele esolusistiloru. Déca ne vomu ajutã ne va ajutã si Ddieu!

Nr. 267—1867.

1—2

CONCURSU.

La gimnasiulu din Blasiu se deschide cu inceputulu an. 1867/8 cursu de invetiatura a) în desemnu, si b) în art'a gimnastica, spre care scopu s'au asediatu doue posturi de invetiatori.

Pentru ocuparea acestor'a se deschide concursu si a nume pentru invetiatoriulu în desemnu cu remuneratiune anuale de 500 fl. v. a., éra pentru invetiatoriulu de gimnastica cu remuneratiune anuale de 400 fl. în rate lunare.

Doritorii de a ocupã unulu din posturile aceste se si trametia concursurile prevediute cu documente de calificatiune si portare la subscris'a directiune pana în 15 Aug. cal. nou.

Blasiu în 11 Iuliu 1867.

Directiunea gimnasiulu sup. gr. c.

Nr. 94/1867 piset.

3—3

Escriere de concursu.

Dupace în urm'a escrierei de concursu die 24 Marte a. c. Nr. 40 pentru ocuparea statiunii medicale de Physicu montanu în Rossia de monte cu espirarea terminulu de 20 Maiu a. c. numai duoi concurenti s'au insinuat, asia în urm'a decisiunii comitetulu fondulu pisetale de Abrudu-Rossia din 18 Juniu a. c. se escrie prin acèsta unu altu Concursu de nou, si competitorii se insciintiadie, ca cu statiunea acèsta e impreunatu unu salariu anuale de 750 fl. unu intertientiune de calu, de pensiune dupa normele custatóre pentru oficialii montanistici.

Doritorii de a ocupã acèsta statiune au a-si substerne cererile lor documentate, în carii e a se aratã cunosciinti'a perfectã a limbei romane, germane si maghiare pe calea superioriloru sui, la directiunea subscrisa celu multa pene 'n 30 Augustu 1867.

Dela directiunea fondulu pisetale.

Abrudu în 19 Juniu 1867.

Basiliu Bosiota Motiu Dimbulu,
presiedintele fondulu pisetale.

Escriere de concursu.

La gimnasiulu romanu greco-catolicu din Naseudu cu inceputulu anulu scolasticu 1867/8 sunt de a se ocupã patru statiuni profesorali, pentru care se escrie concursu pana în 15 Augustu 1867 inclusive. Cererile sosite mai tardiu nu se voru considerã.

Salariulu anuale alu unui atare profesore este 600 fl. v. a., apoi locuintia naturala acceptabile, séu 60 fl. v. a. cá relutu de locuintia.

Doritorii de a ocupã unu atare postu de profesore, în cererile lor indreptate catra „comisiunea administratiã de fondurile scolare din Naseudu“ pre lunga acuderea atestatulu de botezu, au a documentã cu testimoni legalii:

1. Cumca sciã perfectu limb'a romana, care este limb'a invetiamentulu.

2. Cumca au absolvatu studiile gimnasiale si au depusu esamenulu de maturitate cu succesu bunu, precum si ca au absolvatu cursulu filosoficu la vreuna facultate filosofica si au depusu esamenule de profesore cu succesu bunu.

3. Cumca pana acum au avutu una portare buna morale si politica.

Cei, cari pre lunga limb'a romana cunoscu perfectu si limb'a germana si maghiara, apoi cari voru fi sierbitu séu sierbescu cá profesori cu succesu doriutu la alte gimnasii — se voru preferi.

Naseudu în 28 Juniu 1867.

Din siedinti'a comisiunii fonduriloru scolare.

2—3

Presiedintele Florianu.

Provocare cu bun'a.

Colu care a luat delu suscrisulu ceasornicul cu angira si lantiu de aur cu cuventu, ca e insarcinatu de catra D. Iosifu Maurer spre acèsta, e provocatu, cá se vina la suscrisulu spre a incungitura alte neplaceri, de cari cá pe unu barbatu de onóre cunoscutu în persóna vreu alu scuti.

Iosifu Biro, orologieru.

Cea mai noua

sistema de scriere frumósa si curenta, prin care fiasce-carele, chiaru si astfelu de individi, cari nu au nici unu talentu spre scriere, trebue se si castige în

8 óre de instruire

o scrisóre fórte frumósa.

Subscrisulu, carele da acèsta instructiune, se re-tiene de orice lauda a sigurei sale metode de instruire, si da locu se vorbesca rezultatele dobandite pana acuma, care se afla la densulu si stau fiacaruia spre dispusetiunea de a se puté couinge.

Pe langa scrisórea germana si latina (cursiva englesa) se pôte invetia cu deserversire totu în timpu de 8 óre de instructiune si totu dupa acelasi sistemu si scrisórea gotica-ronde-batarde si romana.

Onorariulu pentru invetiarea unuia din feliurile de scrisori numite mai susu face 5 fl. v. a.

Instruirea se pôte da, dupa doriintia fiacaruia, si afara de casa.

Ferdinandu Leidesdorf,
profesoru de caligrafia.

Locuinti'a: strat'a noua de diosu Nr. 431.

Cursurile la bursa în 16. Iuliu 1867 sta asia:

Galbini imperatesci	—	—	6 fl.	4 cr. v.
Augsburg	—	—	124 „	„